

N.A.

Vecra tantra

वक्र-तन्त्र

Sanskrit

Paper - Handwritten

N.A. (very old)

22 Folio (Folio No. 1 very bad condition)

13.5" x 4.3"

Complete

द्विस्तु

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगु ^{री}यानमः॥ श्रीशिवसन्निदानंदलक्षणं सर्वकारणं॥ माहालिंगजिदं नोर्ममप्राप्त्यमुमुक्षु
निः॥१॥ गुरुमनादिनिर्ज्जनजंगमं परमनुग्रहैकपरायणं॥ जगतितोदसिद्धमहेश्वरं प्रथितगमजुषप्रणमाम्यहं॥२॥
लीलामूर्तिरनादिजंगमश्चोत्तमसिद्धेश्वरस्वेरोद्यामहपाकटाक्षलहरीप्राप्तोपदेशान्नतिः॥३॥ धर्मान्साधुसमीर
नस्वभजकान् श्रीवीरशैवोचितान्॥ बोधं सोविमलंददातु मुरिगा श्रीशान्तवीरोचतिः॥४॥ शान्तवीरगुरुभूरिसह
पापात्रतामुपगतः समंततः॥ चोवसक्षीतितलेविरक्तिमांस्तं नमामि गुरुसिद्धदेहिाकं॥५॥ योगसिद्धगु

वीर०॥

१

रुसिद्धदेविकानुग्रहाधिगतशैववैभवः॥ तद्बोधनरतसुधापुरीवीरचंनवसवायराधले॥६॥ तादृशं गुरुमप
छदीछयापंडितो मुरगयाख्यसीलवान्॥ तद्बुद्धमत्तमंतथाविधंसन्तुतं नममकथ्यतामिति॥६॥ इतीरयं
तं मुरिगारख्यसीलिनं गुरुसुवप्रभयुगोत्तरं क्रमात्॥ कर्तुं चित्तं न्वन्निगमागमानुगां वदाय हं शृण्वितिसोव
दत्तमुदा॥७॥ सकलक्षर्यागमपुराणप्रसिद्धावर्णयन्त्याचारविशिष्टतथामहातिंगेयैरूपोक्षसाधननि
रुत्तरैर्कोत्तरशतसु॥ गगर्जितशदूखलप्रतिपादकसिद्धांतशास्त्रप्रतिपाद्यज्ञानक्रीयाप्रेषेदुरूपपदा

प्र०॥

१

र्थसमर्पणप्रकारीश्रुतांगलिङ्गभक्तिशक्तिहस्तमन्त्रमुखपदार्थानुसंधानाश्रयषड्भेदजिनस्थानावयविभूते
 हलिङ्गप्राणलिङ्गभावलिङ्गपूजोपासनेकस्थानमानसतयाविशिष्टाद्वैतज्ञानसंपन्नः श्रीवीरशैवः सवोत्तरः ॥
 तथाहिशांकरसंहितायां ॥ आद्यावरणसंपन्नः पंचाचारपरायणः वैदिकं कर्मकूर्चितज्ञानैकफलसाधनं ॥
 मीति ॥ यो हस्तपीठे निजलिङ्गमीढं विन्यस्य तल्लिङ्गमनःप्रचारः ॥ बाह्येऽङ्गीयासंकुलनिस्पृहात्मा संपूज्य
 ह्यंगसवीरशैवः ॥ २ ॥ किमिक्कीटपंतयेभ्यः पशवः प्रज्ञाधिकाः ॥ पशुभ्योऽपि नराः श्रेष्ठाः तेषु श्रेष्ठा द्विजात

वीर०॥

२

यः॥१॥ द्विजातिष्वधिका विप्राविप्रेषु ऋतुबुद्धयः॥ ऋतुबुद्धेषु कर्तारस्तेभ्यः संन्यासीनो धिकाः॥२॥ तेषु
विज्ञानिनश्चेष्टा तेषु शंकरपूजकाः॥ तेषु श्रेष्ठमाहाभागाममलिंगांगसंगिनः॥३॥ लिंगांगसंगीष्वधिकः
षट्स्थूलज्ञानवान् भवेत्॥ तस्मादप्यधिको नास्तीति पुलोकेषु सर्वदा॥४॥ सचंच सर्वदा पूज्य संसारविजि
गीषुभिः॥ बहुनोक्तेन किं बहूना एवाहं न संशयः॥ पारमेश्वरे॥ विभूतिर्यस्य भाले स्ति कंटे लिंगमदासु कं॥
रुद्राक्षधारणं देहे सोहं देवि न संशयः॥ ईशादिप्रमाणबलादी रशौचानां सर्वोत्तमत्वं सिद्धं ननु॥ श्रुतिभ्रष्टः

प्र०॥

२

श्रुतिप्रोक्तप्रायश्चित्तयोगतः ॥ क्रमेण श्रुतिसिद्ध्यर्थं मनुष्यस्तत्र मानयेदिति ॥ श्रुतिपथगलितानां मानवानां
 हितं न श्रुतिपथनिरतानां ॥ तस्मान्नैव सव्यं अथं तस्वलितानां हिनराणां वेदमार्गतः पांचरात्रादयो मार्गाका
 लेनैवोपपादकाः ॥ कापालं पांचरात्रं यथा मलं वा ममार्हतं ॥ एवं विधानि न्यान्यानि मोहनार्थानि तानि तु ॥ १ ॥
 विपश्चाच्चैव ये केचित्कुपालं कूलभूषणः ॥ शैवायाश्चुपताश्चान्यपांचरात्रास्तथापरे ॥ २ ॥ तथान्ये च दुरात्मानः सर्वे
 व्यमुखं देवताः पाशबधस्तथा धर्मो जगतपालनास्मृतः ॥ तं खंडयति यस्मात्ते पाशां तास्ते न हेतुना ॥ इत्यादि

बीर०॥
३

कोर्मन्त्रकेवलसूतसंहितावासिष्ठलें ग्यपाराशरोपपुराणवचनैः ॥ केवलतन्त्रमार्गश्चायाणस्यानिहितत्वादीश्वे
वानुष्ठेयधर्माणां तादृशतन्त्रेष्ववविहितत्वेन वैदिकेषु श्रुतिस्मृतीति ॥ हासेष्वदर्शनात्तादृशधर्मानुष्ठानैकतस्य
राणां बीरद्वौवानां कथंकारमुक्कषः ॥ प्रसाद्यतर्हीति येनैवं सांख्ययोगः पांचरान्नवेदाः पाशुपतंतथा ॥ आमुप्रमा
णाप्यतानि न हंत व्यानीहेतुगिरीत्यनुशासनीकमाहाभारतवचनासुराणां तरे निर्दिष्टानां पांचरात्राद्यागमा
नां ग्राह्यत्वेऽप्यातदुल्लिखितधर्माणामप्यवश्यानुष्ठेयत्वं सिद्धमेव ॥ नचभारतवचनेन पांचरान्नपाशुपतधर्माणा

प्र०॥

३

मेवाचरणीयत्पुर्थयसानेपि वीरशैवधर्माणां पांशुरानयाशुपूतानंतर्भावातधर्मानुष्ठानेकतसाराणां मुक्तुर्भूति
 वाच्यं पाशुपतस्य वैदिका वैदिकभेदेन द्वैविद्यान्तीषेधवचनानामवैदिकपाशुपतपरस्त्रेन विधियानां वैदिकपा
 शुपतवीरशैवपरस्त्रेन व्यवस्थायापवाप्ययदिक्षितैः कल्पतरुव्याख्याने ॥ परिमले पद्मुरसा मज्जस्यादित्यासी
 द्विकरणे पाशुपतमेतभेदमुक्तातनलगुडीशपाशुपतस्य ग्राह्यत्वमभ्यदर्शित ॥ तस्माद्विरशैवधर्माणां
 तान्त्रिकत्वं निषेध्यता वच्छेदकं न भवतीति ननु ॥ लगुडिशपाशुपतस्याप्ययदीक्षितैः कल्पे परिमले वैदिकत्वेन मा

वीर०॥
४

द्युत्प्रतिपादनपीवीरशैवधर्मप्रतिपादकागमानांलगुडिदापाशुपतानंतरभावेनभिन्नह्यात्तुतेषावैदिकहेत्याम्नाह्य
हंपर्यवसितमितिचरन्॥सिद्धांतशिखामणो॥वेदसिद्धांतयोरैक्यमेकार्थप्रतिपादनात्प्रामाण्यंसदृशंज्ञेयंपरि
तेरेतयोःसदा॥क्रियासारे॥आथचस्त्रिविधासाधुतिभ्यस्तेसिचाममाः॥३॥आधिकाःशिववक्त्रेभ्यस्साक्षादेव
विनिर्गताः॥२॥परस्परविरोद्धार्थाशिवोक्तानिगमागमाः॥३॥अल्पबुद्धिभिरन्योन्योचिरोधःप्रतिकल्पते॥३॥निग
मानांमांगमानांपरमाप्तोपदेशतःप्रामाण्यमविशेषणज्ञातव्यंतद्वदर्थिभिः॥४॥रितिचचनेवेदाविरुद्धवर्णनात्

पृ०॥

५

अमंथर्मप्रतिपादकत्वेन सर्वेषु परमेश्वरैककर्तृकत्वेन चागमप्राप्त्याप्यस्य सिद्धेरभ्युगतं व्यष्ट्यादागमोक्ताचारणां सर्वेषां वै
 वेदिकानुष्ठयं सिद्धं ॥ अन्यथा शिवादिदेवतालयनिर्माणशिवलिंगादिप्रतिष्ठास्थोद्योगादिविधिभेदोद्धारमं
 न्नदोषमंनसंस्कारमंनन्यासमुद्राविधानादिषु केवलसिवागममुलेषु वेदिकानां प्रवृत्तिर्न स्यात् ॥ किंच सूतसंहितायां
 शिवमहासुरवंदे ॥ व्यासवचनस्य विश्वमे ॥ भगियं प्रस्थाप्य अथादशपुराणानां कर्त्ता सप्तवतिसुतः कामिकादिप्र
 भेदानां यथा देवो महेश्वर इति ॥ तद्व्याख्याने विद्यारण्येन व्यासवचनेषु विश्वासोपादानार्थमथादेशसुपक्रम्य

वीर०॥

५

कामिकादीनां शैवागमानां सिवोक्ततया प्रामाण्यं यथा ॥ तथानारायणवताररूपव्यासप्रणितानामष्टादशपुराणा-
नां प्रामाण्यमिति प्रतिपादितं ॥ तस्मादागमोक्तानां विरदो वधर्माणां मनुजैश्च सिद्धं ॥ तथान्वतदागमेषु उक्ताना-
दिदो वमादिदो वं माह्मदो वमनुदो वमवां तरदो वं प्रवरदो वं मंथुदो वमिति भेदेन सप्तविधानां शैवानां मध्ये आ-
चारभेदभिन्नानां सामान्यदो वमिश्रदो वशुद्धदो वविरदो वरूपतया चतुर्विधानां ॥ मध्यविरदा वस्याचारभेदेन
सामान्यविरदो वविशेषा वीरदो वनिराभारविरदो वभेदेन त्रिविधानां तदुन्मुखे यत्र स्मरुद्रा क्षधारणपंचाक्ष-

प्र०॥

५

रिज्जयलिंगधारणगुरुलिंगजंगमपूजातस्यादौदकप्रासादस्वीकाररूपसाधारणविरडौवधर्मणांकाला
 ग्निरुद्रनस्मजाबालचिदंबरवेदांतसारद्युपनिशासुलिंगधारणादिप्रतिपादकेषुबह्वन्तैत्तरियादिमं
 त्रेषुशंकरसंहितास्तसंहिताशिवस्वस्थलिंगपुराणादिषुकामिकादिवालुकांतैषुचाष्टविंशतिशैवागमे
 षुप्रतिपादितनामाराध्यशद्वितविरडौवेषुतद्वितविरडौवेषुतद्वाद्देदिकंमुंसिद्धं॥३॥अन्यथावैदिकेनानि
 मतानांब्राह्मणानांरथोच्छावप्रतिष्ठादितान्निकधामनिष्ठानुवातांवैदिकंनस्यात्॥तथाच॥तत्समानन्याय

वीर०॥

६

तयोक्तवैदिकधर्मानुष्ठानवर्तान्निकधर्मानुष्ठानेपिवैदिकहंनिरयपायंननु॥ विरशैवधर्मप्रतिपादकश्रुत्यागमा
नांआचारभेदेनसामान्यवीशेषनिराभारसमाख्यवर्तान्निकमाहेश्वरप्रासादिप्राणलिंगीशरणेक्यस्वत्ता
नांआचारलिंङगगुरुलिंङगविबुलिंङगजंगमलिंङगप्रसादलिंङगमहालिंङगाभिधानानांलिंङगस्वत्तानांपूर्वो
क्तांगस्वत्तानांयुत्तरोत्तरधर्मान्वरणस्यपूर्वधर्मधर्मान्वरणानंतरभाविताक्रमिकत्वेनतादृशधर्मा
न्वरणस्यकालहस्रीश्रीशैलादिदेशस्थितयज्ञोपवितधारणलिंङगधारणादिवैदिकतांनिकधर्मसमु

प्र०॥

६

न्यानुष्ठानपराराध्यविषयहेननतुंदाक्यहाकथमाराध्येतरेकेचलवीरशोबविषयवृमितिचेन्॥ आद्याश्रमि
 भ्यः परमपवित्रं प्रोवाच सम्यगपि संधुज्जुष्टं ईति श्वेताश्वतरोपनिषदि ॥ आद्याश्रमिसर्वदासकृद्वाजपेदिति
 कैवल्योपनिषदि च श्रुयमाणस्याद्याश्रमिदादृस्य ब्रह्मचारिग्रहस्थश्रुचानप्रस्थश्रुगिशुकः आतिवर्ण
 श्रमिनेति क्रमाद्वेष्टो विचक्षणः ॥ १॥ ग्रहस्तोपिवनस्थस्य यतेरप्यंबुजेक्षणः ॥ विद्योत्कर्षवलेनैव गुरुभ
 वति नान्यथा ॥ २॥ चानप्रस्थाश्रमस्थोपितथा संन्यासिनो हरे ॥ विद्योत्कर्षवलेनैव गुरुभवति नान्यथा ॥ ३॥

वीर०॥

७

अतिवर्णाश्रमिप्रोक्तो गुरुस्सर्वाधिकारिणः॥ न तस्यापि न वेद्वेद्ये यथाहं पुरुषोत्तम ॥४॥ उवातिवर्णाश्रमिप्रोक्तः

प्र०॥

दुराणां गुरुसन्धते॥ यस्य वर्णाश्रमाचारो गलितः स्यात्स दुर्दानात् ॥५॥ सवर्णनाश्रममांसवर्गस्य स्यात्सुनि न त

स्थितः॥ यो तीत्यस्वाश्रमान्यवर्णानामन्यवस्थितः पुमान् ॥६॥ सोतिवर्णाश्रमाप्रोक्ता सर्ववेदार्थवादि

भिः॥ पंचाक्षरीपराविद्यासि वज्रोतिरवाप्तये ॥७॥ वोंकारप्रणवः सूक्ष्मो विद्यानां बीजमुत्तमं॥ तस्मादुक्ते

षत्तन्त्रानि प्रणवेन विद्वोदयेत् ॥८॥ सितेनोद्बुल्लयद्देहमग्निरित्यादिसप्तभिः॥ त्रिधा युषं जमदग्नेरिति

५७

कुर्यात्पुंस्कं ॥९॥ विचिंतयेत्स्यात्सुनिशं भुमीशं शिवं परं शांतमुत्तमासाहायं ॥ भस्मांगमाविष्कृतद्विष्ट
 देहमह्यं श्रमाचारमिमं वदंति ॥१०॥ आद्याश्रमो यं सर्वेषु चतुष्टयाऽर्थेषु च यः पशुः स पशुश्च ब्रह्मेना ॥
 नेन संयजेत् ॥ विशोध्य सर्वतद्वा निप्रणवेनाथ चायुनः ॥ संस्थाप्य मर्द्व्यात्मानं निर्मले परमेश्वरे ॥ पूज्य इत्यासु
 मोदेहं तेनैव ज्ञानवारिणां एषः पाशुपतो योगः पशुपाशविमुक्तये सर्ववेदांतसारो यमह्यं मर्द्विति श्रुतिः ॥
 प्रतं पाशुपतं येन सम्यगाचरितं मुदा ॥ तस्य ज्ञानं विज्ञायेत्तेन पाशविमोचनं भूमिह्यादिका मिका

वीर०॥

८

स्कांदलैंग्यसिवागमवचनेः अतिवर्णाश्रमिणां वर्णाश्रमधर्माचरणमित्येव उक्तं दृष्टप्रतिपादनात् ॥
आश्रमिणं पंचममुखसमुद्भूतं पंचमाश्रमवत्सुचीरशौचेषु पर्यवस्यंती तेन पुर्वोक्ता राध्यपरहंशं कावकाशः ॥
आत्तएव पूर्वात्तन्निमिकीटपलंगेभ्यर्द्ध्यादिवीरशौचोत्कर्षप्रतिपादकं शंकरसंहितावचनमव्यभि-
च्युरित्तत्वापर्यवस्यंति ॥ ननु आश्रमप्रतिपादकश्रुत्यागमपुराणवचनानितेष्वेव पर्यवस्यं-
ति ॥ किंतु ॥ वर्णाश्रमाचारवत्सुब्राह्मणेष्वाध्यपुतदेतिरित्तेष्वपि पर्यवस्यंति ॥ तथाहि आति

प्र०॥

८

वर्णाश्रमाचारं ईस्य न ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राश्वहोरोवर्णाः ॥ आशूद्रान्णामदुष्टकर्मणा मुपाय न वेदा
 नं ॥ अध्ययनमंशांध्यायै फलवन्ति च कर्माणि योग्यानि ॥ ब्रह्मचर्यमहरो वा न प्रस्थवं सन्यासि ह भेदेन ॥
 आश्रमाश्वहोरोऽतह गुरुकुलवासभिक्षाचरणा वेदाध्ययनादिकं प्रथमाश्रमधर्मः वर्जदा
 नादि ग्राह्यकर्मसप्तपाकयज्ञे सप्तहविर्यज्ञे सप्तसंस्थापंचमाश्रयज्ञे रूपाष्टौ चत्वारि संस्का
 राः यजनयाज्ञनाध्ययनाध्यापनदानप्रतिग्रहरूपषट्कर्मणि च द्वितीयाश्रमधर्मः ॥

वीर०॥

९

वनवासनीवारकंदफलाहारनीयमजटाजिनधारणकृच्छ्रचंद्रायणाद्व्याचरणतृतीयाश्रमधर्मः ॥ प्र०॥
पूर्वोक्ताश्रमत्रयधर्मस्यागपूर्वकंब्रह्मविचारमिक्षाचरणरामोद्देशादिवर्जनवास्यथैकरान्निवा
सयोगाभ्यासनादिकंचतुर्थाश्रमधर्मः ॥ अतिवर्णाश्रमाचारारुह्यनअतिक्तावर्णाश्रमा
रनिति आह्याद्व्याक्ताह्यर्थे द्वितीयमेतिव्याकर्णानुशासनमर्यादयाद्वा द्वार्थे चोजनीयपूर्वो
क्तधर्माचरणवत्सुसंभवतामेवातिवर्णाश्रमाचारादिद्वाद्वा नांयोगिप्रसक्तिसापेक्षानां प्रति

९

योगसंबन्दिना कृतेषु आराध्यव्यतिरिक्तेषु वीरशैवेषु च त्रिः कथं मुपपद्यते ॥ निशङ्गावाचका
नां शब्दानां प्रति योगीसंबन्धसंभावनाशालिष्वेव वर्तनौ चित्वादिष्वेव अतिवर्णाश्रमाचाराः
ॐ संभवं शुद्धवत्सुतः ॥ ते वै साक्षान्माहादेवामोदंते ह्यगमेषु चेत्येति पञ्चास्य पञ्चमं मुखवाद्यतो ज्ञाता
स्ततो धिकाः पञ्चमाः सर्ववर्णेष्वेयामद्भुतामप्रियाः सन्देति लिङ्गां शिवो भवेद्देवमङ्गं संयोग उच्यते ॥
तस्मात्लिङ्गां शोभा मोक्षमार्गे क्व निष्ठा ॥ लिङ्गां गमसामरस्याश्च शरिरे लिङ्गधारणं ॥ नियमेनैव

वीर०॥
१०

तस्मात्लिङ्गं गसंयुक्तोऽपि सोऽहम् ॥ श्रमिन्नवेदिति ॥ १ ॥ ईशानतोऽस्याद्गुणबन्धजानां लिङ्गं गडोऽन्ना
मोक्षमार्गैकनिष्ठा ॥ लिङ्गं गसामरस्याश्च शरिरेर्लिङ्गधारणं ॥ नियमेनैव ह्यहं ते मुक्ता संसा
रबन्धनात् ॥ २ ॥ इति कामिकाद्यागमनिष्ठासारे द्वादशवेदांतसारेऽपि निषदादिवचनैर्वी
रद्वैवानामेवातिवर्णाश्च प्राचारादिशब्दानां रूप्याभिधेयस्य सम्यग्बलं कुंदाकथय्यात् ॥ न च
ह्यश्रमि शब्दः कृताश्च मन्धर्मन्यरणेषु प्रवर्तते ॥ सप्रतियोगीकाश्च द्वादशादित्यदुक्तं ॥

प्र

90

दुपपन्नं आपहातवाक्यादिशब्दानां ब्रह्मणप्रतियोगीनां पाप्मनामसंभवाद्भवति निर्मल्यात् ॥ तथा
 वेदार्णश्च मधर्माणां मनुष्यान्प्रतियोग्यभावेऽप्यस्याश्मादिशब्दाच्चत्वंसंगच्छंति नवास्यादय
 ईति व्याकर्णानुशासनविरोध इति वाच्यः ॥ शुक्लवामदेववज्जन्मांतरीयवर्णाश्च मधर्मानुष्ठाप्र
 कल्पनान्नवै व्याकर्णानुशासनविरोधः ॥ नचैवमस्याश्मिदशब्दार्थसंगतिनिर्वहणे वीरशैवातिरि
 क्तानां मितरेषां विरक्तानां ज्ञानिनोऽशुद्राणां मध्यस्याश्मिदं ॥ प्रसंग इति वाच्यं ॥ अतिवर्णाश्च म

वीर०॥

११

चारइतिवचनत्रयावगमितरुद्राशालिनः॥आद्याश्रमिशद्वस्यकेवलयोगेनपुंकजशद्वस्यत
णनीलोत्पलवार्दिविवहृतेरयुक्तात्तूरुटिर्योगमपहुरतितिन्यायात्॥आतएवाहिनशद्वस्य
अन्हःखःकृतादितिसूनमर्यादया॥अहर्गणवाचिनःद्विरान्ननिशान्नादिसाध्यकलुपंरवमे
व हिनोनभवतिशहीनईतियोगेननेकादिक्श्रुत्याकर्तृहंतरपरममितिअहीनोवाप्रकर्णा
होणइत्याधिकरणेतृतीयाध्यायपूर्वतंनेअथमेवन्यायोव्युपदिताः॥तस्मादद्याश्रमिश

प्र०॥

११

द्वावीरश्रोत्रेषु संभवति॥ यदायोगशक्त्यापि वीरशो व पश्य कल्प इतु शक्यते॥ तथा हितु हिन्य
स्माह वै पादपुराणे पुञ्जने सति इत्यमरकोशे न स्वति पूजायामिति सूत्रेण च॥ आतिशयिताहाः
पूजिताः वर्णाश्रमाचार एषामिति व्युत्पत्तोः न चैतानि वचनानि आह्याश्रमि वस्थाथर्वसिरोज
लोकेति कर्त्तव्यता पूर्वकानुष्ठेयपाशुपतापरपर्यायभस्मधारणरूपस्य स्वात्मज्ञानपूर्वका शिव
लक्षणसारपरिहार्गिहस्य यत्किंचिज्जातिशयस्य लिंगधारणादिनारहितस्य वा संहितस्य वा आ

वीर०॥

१२

राज्यविप्रसेवात्तकेवलस्यवाच्याश्रमिसंबंधवान्कानिसंभवतीतिकेवलवीरशेवप्रति
पादकानितीतिवाच्यं वर्णाश्रमधर्मवत्तामाराज्यविप्राणांमयाश्रमिश्रद्वानिदेयताचोक्त्यात्॥
परमेश्वरपंचममुखसंभूतप्रमथगणनाथकचंटाकर्णगजकर्णरेणुकदारकगोव्रजातानांके
वलातिवर्णाश्रमधर्मोबुद्धार्थनांकेवलवीरशेवनामोक्तश्रुत्यागमपुराणस्याह्याश्रमिश्रद्वप्र
तिपादकौचिह्यात्॥ नचप्रमथानांपरमेश्वरमुखसमुद्भूतानांमह्यंतांतरगणाप्राकृतमनु

प्र०॥

१२

वीर०॥

१३

राध्यविप्राणां तु सर्वथा ॥ तद्वंशजत्वं स्यानुचितत्वात् यदि वीर्यौ वधर्मो चरणाभिमानतद्वंश
जत्वं मस्ति युचेत् ॥ तर्हि वै स्वामिनः भार्गवभारद्वाजजलगस्थ आंगीरसवासीष्टड्यादिगोत्र
जनननिमित्ततद्वंशजा रहन्तं न स्यात् ॥ न चेष्टापतिः वरुचीक भयाप्लवायमानस्य आस्ती
विषमुखनिपातनमिव ब्राह्मणस्य अपि भंगः स्यात् ॥ न च ऋषीवंशजत्वं प्रमथवंशजत्वं मुभ
यमप्यस्माकमाश्रयविप्राणां संभवतीति वाच्यं ॥ किं मुख्यं न च वंशजत्वं मुच्यते किं सि

प्र०॥

१३

असांप्रदायेनवा॥नायः गर्दभेनसंभवतितस्माद्गर्दभोद्विरेताइति शृष्ट्यागर्दभवदेकशोभ
यवीर्योत्प्लौ अंशतत्ताकहास्यतस्यात्॥नद्वितीय॥तादृशसंप्रदायस्यगौणतयान्चतुर्थ
वर्णस्यापिसंभवात्॥तस्मात्केवलानांवीरशैवानांगणवंशनश्चात्॥कामिकागमोत्तरभागे
शृणुदेविवराशेहममैतेगणनायकाः॥प्रयानियुक्तबल्लोकंगवांसकलजातिषु॥संज्जा
तास्यगणाः केचिल्लिंगेषुमूर्तिषुसभूताश्चपुनर्लिंगंपूजाध्यानपरायणा॥स्वापयंतावि

वीर०॥

१४

रश्मौवमार्गोमोक्षप्रदंभुवि॥सर्वप्राणिहितार्थायमुद्रापंचकधारिणः॥षट्स्वलज्ञानवैतथ्या
नादिजंगममूर्तयशति॥शंकरसंहितायां॥वसेतेगणनायकाःक्षितितलेगह्वानियुक्तम
यासंभूतास्सकलासुजातिषुपुनर्लिङ्गान्यनेतत्पराः॥संख्याप्योतमवीरश्चैवावंपदवि
लोकेहितार्थंनृणां॥मुद्रापंचकवहंतएवविचरंश्चतेसमेत्यतिमांसीति॥तस्मादद्याश्चमिश
द्वान्व्येनसर्वोक्तम्वंचुक्तमेव॥अतएवपूर्वोक्तानुकुलेन्यायवचनानिहोष्वेवसंमेषुपपा

प्र०॥

१४

दर्शुमुचितानितराणि॥ तथाहि॥ विशुद्धाः प्राकृताश्चेति द्विविधामानुषास्मृताः शिवसं
 स्कारिणः शुद्धाः प्राकृतेर्देतरे मताः वर्णाश्रमादिधर्माणां यावच्छाहि द्विधामता एका शि
 वेन निर्दिष्टा ब्रह्मणः कथिता पुरा शिवोक्त धर्मनिष्ठा तु शिवाश्रमनिषु विणा॥ शिवसंस्का
 रहिनाना धर्मः परित्यज्य मिति स्मृताः॥ इति॥ तस्मात्प्राकृता प्राकृत धर्मभेदेन भिन्नतया
 गणवंशजानामप्राकृतानां बीरशिवानां मतिवर्णाश्रमशब्दान्यानां पंचमाश्रमिणामनि

वीर०॥

१६

तस्माच्चारणं सर्वातिशयं मुपपद्यत एवेति न को पशंका वशा ॥ तस्मत्तन्मत्तस्य सर्वोत्तमं

प्र०॥

तथैव प्रमाणानि नवीरशैवसदृशं मतमस्ति जगन्मये सर्वो गप्रदं पुण्यं शिवसायुज्यदायकं ॥१॥

यथा मत्सदृशो नास्ति पुरुषाणां वया समास्ति नां तथा वीरशैवसदृशं नास्ति वै मतः ॥२॥

अपि पापशतं हृद्वा ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा विरशैव मतप्राप्तं शिवरावनसंशयः ॥३॥

धारणमात्रेण शिवत्वं प्राप्ति कारणात् शैवमममतं देविसद्यो मुक्तिप्रदायकं ॥४॥ यथा

१६

नदिनां सर्वानां पुण्याभागिरथिशिवे ॥ यथैव भवति सर्वयोषितां पुरुषेष्व ० हं ॥ ५ ॥ य
 थैव का सिद्धेनाणां तिथेषु म निकर्णिकाममपंचाक्षे रिमंनो सर्वमंने पुवैतथा यथैव स
 र्वलोकेषु कैलासस्थानमावयोः ॥ विरशैव मतंदेविममसर्वोत्तमोत्तमं ॥ ७ ॥ इति पार
 मेश्वरविरागमवचनैश्च पूर्वोक्तन्यायोपबृंहितश्रुत्या गमपुराणवचनैश्च शिवस्य श्रु
 तिसमृतिपुराणन्यायसिद्धसर्वदेवोत्तमवद्विरशैवमतस्य सर्वातिशोर्द्वा सिद्धं ॥

वीरः ॥

१६

तन्मत्तानिष्टो वीरशैवाचारभेदेन सामान्य वीरशैव विज्ञोष वीरशैव निराकार वीरशै
ति निधः ॥ तै नैव मार्गणभूतिरुद्राक्षधारणं पंचाक्षरिज पंदे विकूर्यानि ह्यं मां
तिः ॥ गुरुरां ॥ गंतुं वधानेन धारयेत् ॥ ईदृ लिंगं प्राणलिंगं भावलिंगं च पार्वति
रकीर्त्ता र्यनं कूर्याद्वीरशैवो न भेदताः ॥ इति वच्यते सामान्य वीरशैव लक्षणं प्रतिपा
दनात् ॥ आत्मानं वा सुतान्वापि भूषणानि धनानि वा ॥ यस्वाक्यमभिप्रेतं तत्कूर्याज्जं

प्रः ॥

१६

गमार्पितं ॥ आनुभूतं च तैः पश्चादादाय स्वयमात्मन कुर्यात्समादबुध्यायः स विशेष इति स्मृ-
 तः ॥ इति वचनैर्विशेषवीरशैवलक्षणप्रतिपादनात् ॥ जटिमुंडीशिखिवापिकाषायव-
 सनान्वीता ॥ निष्प्रहो निजलिङ्गैक्यो निश्वाशिभयवर्जितः मोनिभूतदयायुक्तो नि-
 राभार इति स्मृतः ॥ कंथाकमंडलुधरो भूतिरुद्राक्षसंयुतः ॥ दंडकोपीनधाधारी च
 निराभार इति स्मृतः ॥ इति सूक्ष्मतन्त्रादिवचनैर्निराभारवीरशैवलक्षणप्रतिपा-

वीर०॥

१७

हनात् ॥ सामान्य विशेष वीरशैवापेक्षायाश्चरजंगमादिशब्दान्यः ॥ निराकार वीरशैव
हैशिकोत्तमः ॥ विरक्त्या सर्वोत्तम इति निर्विवादः किंच ॥ सिवरहस्य ॥ लिंगस्या
दिष्टरपंतुजंगमप्राणलिंगकं ॥ नावलिंगगुरुः प्रोक्तं निविध्यं वृक्षमुच्यते ॥ कारण
गमे ॥ जानिआस्ये दानं दानं देशिके श्वरजंगमान् ॥ निह्यपूर्णतत्प्रसादं स्वात्मना
वेनावयेत् ॥ १॥ वीरागमे ॥ लिंगागिगुरुलिंगं च निविध्यं वृक्षमुच्यते ॥ सिद्धांतसि

प्र० ॥

१७

स्वामिणे ॥ एक एव शिवः साक्षात् सर्वानुग्रहकः प्रभुः ॥ गुरुजंगमलिंगात्मावर्तते बुद्धि
 बुद्धिदः ॥ ३ ॥ इत्यादिवचने गुरुलिंगजंगमानां सन्निधानं ह्यस्वरूपाणां यथा ब्रह्मणः
 सन्निधानं ह्यस्वरूपलक्षणलक्षितस्य व्यवहारमुपस्थाप्येन आनंदत्वेन विनि
 वेनापि परमेश्वरस्वरूपेण यथा भद्रांगीक्रीयते तद्वद्गुरुलिंगजंगमानां विनिवे
 नापि शास्त्रमर्थादयत्नतश्चैक्यमेव सिद्धं भवति ॥ किंचि ॥ स्वरूपस्य नैकालि

हु

वीर०॥
१८

कावाच्यतारूपसद्गुणपेक्षया स्वप्रकाशरूपत्वेन चिद्रूपस्य आधि कथं ईश्वरस्य चिचि
द्रूपस्य स्वप्रकाशस्य सर्वप्रार्थिनीयत्वाभावेन परमप्रमास्य द्वाभावेन तदुत्तमस्य
पयोदानंदस्य रूपविविधमानेन तस्यैव सर्वोच्यर्हितत्वं यथा एवं चरतवस्यापि
सर्वोच्यर्हितत्वं ॥ तथा हि सिद्धं त शिखा मणौ ॥ लिङ्गं च द्विविधं प्रोक्तं जंगमा जंगमा
त्मना अजंगमं तु यल्लिङ्गं माछिलादि विनिर्मितं ॥ १॥ तद्वत् जंगमं लिङ्गं शिवयोगीति

प्र०॥

१८

विष्टतं लिंगं च जंगमं नैव तदाधिक्यं वदामिते ॥२॥ जंगमज्ञानस्य तु लिंगकं ॥ स्या
चं भूवागमे ॥ लिंगद्वयसमाख्यातं चरं चान्चरमेव च चरवधिकरूपस्याहचरं पा
रिवाहिकं ॥१॥ चरे सदावसत्येव प्रीति युक्तमहेश्वरः ॥ आचरे मंत्रसंस्कारः स्वयं
तिष्ठेत् सदाशिवः ॥२॥ शिवधर्मशास्त्रोपि ॥ चरे सदावसत्येव प्रीति युक्तमहेश्वरः ॥
आचरे मंत्रसंस्कारैर्ज्ञेयो निह्यं महेश्वरः ॥ शिवरहस्य ॥ पदं देहमिति ख्यातं पदं

वीर०॥

१९

अप्राणएवच॥अथोत्तरंयद्वलद्वस्यालिंगजंगमे॥२॥स्वावरंजंगमंवेतिद्विवि
धंलिंगमुच्यते॥जंगमस्यावमानेनस्वावरंनिष्फलंभवेत्॥३॥जोवज्ञाकरे॥लिंग
क्षेत्रंगुरुस्थानंगुरुक्षेत्रंयजंगमः॥जंगमस्तुनिरागारिभारगारविवर्जितः॥३॥
यादिसिद्धांतसिखामणीस्वायंभूवागमेशिवधर्मशास्त्र॥सिवरहस्यादिवचने
श्वस्वरूपस्यलिंगस्यद्विविधस्यमध्यमंनसंस्कारयत्तमहिमान्वरलिंगापेक्ष

प्र०॥

१९

यान्तरलिङ्गस्य सार्वकालिषट्स्थलज्ञानसंपन्नस्य जंगमशब्दाभिधेयस्याधीक्ष्यं
सिद्धमेव अतएव आरुवेदे च बीले च चालिङ्गे च गुरुविग्रहं शिवयोगिशरीरे च स
हसन्नीहितः शिवः इति यद्वैको ब्रह्मविद्भुक्ते जगत्पर्यते खिलं इत्यादिव च नानि ज्ञानी नि
तस्याधीक्ष्यं प्रतिपादकानि बहुनिसंगच्छते ॥ वैद्यशास्त्रे ॥ इतिहासपुराणेषु शिवस्याप्य
सिद्धिर्गुरुः ॥ आसीथे पादसलीलमधीक्ष्यं हि जगत्त्रये ॥ चौरागमे ॥ जंगमस्य प्रसादं तु ने

वीर०॥
२०॥

वेद्यार्थं प्रकल्पयेत् पादांबुजजलस्नानं विशेषो हि मयोच्यते ॥ पारमेश्वरे ॥ पादांबुजं विशेषं स
लीले लींगमुज्जनमुत्तमं ॥ तस्य साक्षात्त्वेनैवेद्यं तथा मुक्तिफलं ध्रुवं ॥ १॥ ब्रह्मांडपुराणे ॥ जं
गमानां पादलींथं लींगमुज्जनमुत्तमं ॥ तस्य साक्षो माहादेवि नैवेद्यं शुभदं स्मृतं ॥ १॥ तस्मा
ज्जंगमलिङ्गस्य प्रसादेन ममार्पणं ॥ आभिषेको जलं स्नानं विशेषो मम कथ्यते ॥ २॥ इत्या
दिवैद्यशास्त्रं विरागमपारमेश्वरब्रह्मांडपुराणादिवचनैर्लिङ्गजंगमपादोदकस्ना

प्रदि०॥

२०॥

नैलस्य साहसमर्पणप्रतिपादनलिङ्गापेक्षया जंगमस्याचीकृत्य सिद्धमेव ननु इच्छलिङ्ग
 पुजाप्रकर्षेणैषां वचनानां श्रुयमाणत्वाद्विच्छलिङ्गा एव चरपादोदकमज्जनलस्मात्साह
 निवेदनं च प्रकरणात्प्राप्तं ननु स्थिरलिङ्गे आप्राप्तत्वाद्विच्छलिङ्गे न स्वीरलीगार्चको मह्यो
 न शुद्धः पंक्ति कर्मसु चरलिङ्गार्चको मह्यः पावनः पंक्ति कर्मसु चित्ति च चित्तिकां च चयुपचां
 शालिमेव च ॥ स्पृष्ट्वा देवतकं चैव स वासाजलमाविशेत् ॥ निवपं देवतापूजामन्याथं च

॥वीर॥

२९

करीष्यतिसर्वेदेवलकोनामसर्वकर्मबहिष्कृताः॥ इत्यादिस्त्विह निषिद्धलिङ्गार्चकस्य हे
वलकशब्दवान्यतथासहवाससहभोजनस्यत्यादिसर्वकर्मबहिष्कृतत्वं प्रतिपादना
त्॥ अतलिङ्गस्य वीरमाहेश्वरस्य सहवास॥ सहपंक्तिभोजनादिस्तथानिषेधदर्शनात्
पावित्र्याद्युपहृत्यत्वं प्रतिपादनाच्च अष्टलिङ्गस्त्विह लिङ्गपूजाकर्तृणां मुक्कृष्य प्रतिपाद
नादिह स्त्विह लिङ्गयोः क्रमेणोक्ता पकृष्यानि श्येतन्येतथान्यजंगमतत्वं स्यसर्वान्य

॥प्रदि॥

२९

शीतवाहिनिरूपवान्स्थिरलिङ्गापेक्षाम्प्रोक्तपङ्क्तिर्गोपिज्ञं गमपादोदका निषेच
कप्रसादसमर्पणपादविन्यासादिविधानात् ॥

11 1210175237 11

